

ska Maria, 97. Kozieł Józef, 98. Kozubek Karol, 99. Krzyśteczko Edward, 100. Kulisz Jakub, 101. Lewandowski Jan, 102. Maczula Jan, 103. Marczewski Józef, 104. Matysik Władysław, 105. Oleś Jan, 106. Pabis Bronisław, 107. Panasewicz Hieronim, 108. Piekarczyk Jan, 109. Piesiur Maksymilian, 110. Podgórski Józef, 111. Proksa Tadeusz, 112. Pytlak Bronisław, 113. Radzikowski Ryszard, 114. Rakicki Witold, 115. Rybicki Władysław, 116. Stalmach Zofia, 117. Suder Henryk, 118. Suchan Adam, 119. Szewczyk Maria, 120. Szuba Władysław, 121. Trojak Małgorzata, 122. Waleczek Zofia, 123. Wojtas Hubert, 124. Woźniak Stanisław, 125. Wójcik Franciszek, 126. Wróbel Piotr, 127. Wystop Antonina.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1168.

Nr. 4/294/49

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Dnia 28.XI. 1949 r.

Warszawa

Na wniosek Ministra Górnictwa i Energetyki — za zasługi w pracy zawodowej i społecznej — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Adamczak Florian, 2. Cholewa Władysław, 3. Cyran Antoni, 4. inż. Dudek Stanisław, 5. Herba Franciszek, 6. Jakubowski Adam, 7. Kandefer Alojzy, 8. Kosiba Janina, 9. Lazar Feliks, 10. Maliborski Jan, 11. Pater Władysław, 12. Pietrusza Józef, 13. Śmietana Władysław, 14. Świątek Bolesław, 15. inż. Werner Witold Wacław, 16. inż. Wiśniewski Ryszard.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

17. Borek Rudolf, 18. Górski Feliks, 19. Gregorczyk Michał, 20. Haduch Józef, 21. Jaworski Wiktor, 22. Kędzior Jan, 23. Makos Jan, 24. Michalec Stanisław, 25. Miłos Tadeusz, 26. Mirowski Michał, 27. Pawelec Jan, 28. Piotrowski Alojzy, 29. Puternicki Jan, 30. Pyszczak Stanisław, 31. Starnawski Zygmunt, 32. Sztekel Michał, 33. Terefenko Aleksander, 34. Urbanek Józef, 35. Wilk Henryk, 36. Wołoszański Mikołaj, 37. Wyderka Józef, 38. Zagórny Stanisław.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1169.

Nr. 4/302/49

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Dnia 4 grudnia 1949 r.

Warszawa

Za długoletnią pracę zawodową — odznaczony zostaje:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

Okula Teofil.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1170.

OKÓLNIAK MINISTRA SKARBU

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie zaopatrywania asygnat odciskami pieczęci.

W związku z podniesionymi wątpliwościami co do stosowania postanowień § 27 ust. 2 lit. h) przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych w przedmiocie zaopatrywania przez dysponentów asygnat odciskami pieczęci urzędowych — w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli wyjaśnia i zarządza się co następuje:

1. Władze i urzędy oraz zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe oraz samorządu terytorialnego obowiązane są zaopatrywać asygnaty, wystawione z otwartych w organach skarbowych rachunków, odciskami pieczęci urzędowych, określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godności i barwach państwowych oraz oznakach i pieczęciach (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr. 2, poz. 8) z uwzględnieniem postanowień art. 25 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr. 3, poz. 26).

Zwolnienie od obowiązku zaopatrywania asygnat odciskami pieczęci urzędowych, określonych w art. 13 przytoczonego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 grudnia 1927 r., może mieć miejsce w uzasadnionych przypadkach tylko za oddzielnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

2. Inne instytucje prawno-publiczne oraz instytucje społeczne i zawodowe mają zaopatrywać asygnaty odciskami pieczęci względnie stempli, zgłoszonymi organom skarbowym za pośrednictwem swych władz przełożonych.

3. Instytucje społeczne nie podporządkowane hierarchicznie powinny zarówno odciski pieczęci względnie stempli jak i przewidziane w p. 2 § 34 powołanych na wstępie przepisów wzory podpisów osób uprawnionych do podpisywania asygnat przysyłać organom skarbowym po uprzednim uwierzytelnieniu przez starostwa powiatowe.

4. Upoważnia się izby skarbowe do udzielania dysponentom wymienionym w ust. 1 zezwoleń, ograniczonych odpowiednim terminem, na zaopatrywanie asygnat tylko odciskiem stempla instytucji względnie odciskiem pieczęci urzędowej o napisie odmiennym od nazwy dysponenta, w tych przypadkach, gdy wymienieni dysponenti czasowo nie posiadają określonej dla nich pieczęci urzędowej. Posługiwanie się pieczęcią o napisie odmiennym od nazwy dysponenta może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy dotychczasowa nazwa dysponenta uległa zmianie i w związku z tym dysponent posługuje się jeszcze pieczęcią o poprzednim brzmieniu jego nazwy.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1171.

UCHWAŁA

KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1949 r.

w sprawie stosowania oszczędności drewna w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej.

Celem dostosowania zużycia drewna do możliwości produkcyjnych w okresie realizacji Planu Sześcioletniego, zachodzi konieczność wprowadzenia jaknajszerszej pojętej oszczędności tak w metodach eksploatacji lasów i przeróbki tartacznej, jak i w stosowaniu drewna w poszczególnych dziedzinach Gospodarki Narodowej.

W związku z powyższym Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwala, co następuje:

A. EKSPLOATACJA I TRANSPORT.

I. Skrócenie okresu produkcji.

1. W celu skrócenia okresu produkcji, ponieważ dotychczasowe doświadczenia wykazały, że okres trwania eksploatacji łącznie z wywozem wynosił 8 — 12 miesięcy, a w znacznym procencie produkcji przekraczał ten okres, co odbijało się wysoce niekorzystnie na jakości drewna, powodując sinienie i obniżając znacznie wartość techniczną drewna, Ministerstwo Leśnictwa:

a) zorganizuje prace eksploatacyjne w taki sposób, by co najmniej 50% ściętej grubizny (w tym 60% użytku tartaczanego, łuszczarskiego i okleinowego) było w dniu 1 stycznia przygotowane do wywozu (zrywki) lub też częściowo wywiezione,

b) zakończy zasadniczą eksploatację lasów w terminie do 31 marca danego roku,

c) w pełni wykorzysta łatwiejsze warunki wywozu zimowego w taki sposób, by wywóz i dowóz przeznaczony do przerobu mechanicznego masy drzewnej (z wyjątkiem drewna opakowego) był zakończony w terminie do 31.V. każdego roku.

2. Celem umożliwienia realizacji powyższych zadań Ministerstwo Leśnictwa:

a) stworzy system premiowania wywozu drewna w okresach powyżej przewidzianych,

b) przeprowadził remonty ciągników, samochodów i przyczep własnych ALP w terminie najdalej do 30 października każdego roku,

c) zrewiduje stan dróg wywozowych i zakończy ich remont w terminie do 30 września roku poprzedzającego kampanię,

d) zarządzi kontrolę stanu przygotowań do eksploatacji i wywozu przez Nadzorcze Władze w okresie między 15 — 30 września roku poprzedzającego kampanię eksploatacyjną (liczebność i jakość narzędzi i środków wywozowych),

e) wyjawi przed rozpoczęciem kampanii braki i niedostateczny stopień przygotowania do eksploatacji i wywozu i wyda wszystkie niezbędne zarządzenia przed rozpoczęciem kampanii,

f) ustali osobistą odpowiedzialność kierowników eksploatacji za niedotrzymanie terminów wywozowych oraz premiowanie ich za wcześniejsze wykonanie planu wywozu.